

Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) fremsatte, og som han ikke kunde faa Svar paa. Jeg tager Spørgsmaalet op og spørger Flertallet: „Vil det være med til, naar dette Forlig er gennemført, straks at kæmpe videre mod den sidste Rest, som man kalder det, af den privilegerede Valgret, kæmpe for Alvor derimod? Det have vi ikke faaet noget Svar paa, og jeg finder, at det er en interessant Udgang af denne Debat.

Jeg skal endnu en Gang anbefale ærede Medlemmer at stemme for de Ændringsforslag, her ere stillede af Socialdemokraterne og de radikale. Navnlig lægger jeg den allerstørste Vægt paa Ændringen om de 2 Aar og Ændringsforslaget til § 23 om den privilegerede Valgret til Amsraadene. Jeg vil atter en Gang lægge ærede Medlemmer paa Sinde, hvad det drejer sig om. Det er første Gang i Folketingets Historie, at Folk, der kalde sig Venstremænd, ved et Navneopraab, ved et klart Ja eller Nej, skulle stemme om privilegeret Valgret. Hvis de Folk, som kalde sig Venstre, stemme for privilegeret Valgret, er det første Gang i det danske Venstres Historie, men saa ophøre de Herrer ogsaa at have Ret til at kalde sig Venstre, saa miste de Retten til at kalde sig Demokrater.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Ved Forhandlingerne i Landstinget om Raadmændene udtalte jeg, at jeg havde Sympati for et saadant Forslag, men forinden jeg stillede det, vilde jeg henvende mig til Københavns Magistrat. Det var nemlig for at spørge denne, om der skulde være praktiske Vanskeligheder ved den paatænkte Ordning. Men det viste sig, da jeg fik Svaret fra Magistraten, at den ikke udtalte sig om, at der var saadanne praktiske Vanskeligheder, og saa stillede jeg Forslaget. Spørgsmaalet om de 8 Aar skal jeg ikke komme videre ind paa, da jeg tilstrækkelig tydeligt har udtalt mig derom i Gaar.

Det ærede Medlem nævnte den vestindiske Sag som et passende Grundlag for en Opløsning af Landstinget. Jeg er det ærede Medlem taknemmelig for, at han netop nævnte denne Sag. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem kunde give mig noget klarere Vidnesbyrd om, hvor uheldigt det vilde være, hvis man havde det ærede Medlem til Styrer af Demokratiets Sag.

Det ærede Medlem spurgte om Fremtiden med Hensyn til den foreliggende

Sag og sagde, at han havde ikke faaet klar Besked. Jeg maa minde det ærede Medlem om første Behandling her i Tinget; da var det Spørgsmaal til Drøftelse, og det ærede Medlem fik klar og aaben Besked, og det gælder ogsaa overfor det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen). Endelig sagde det ærede Medlem, at det var første Gang, at der fra Venstres Side var givet Tilbud om at bevare noget af den privilegerede Valgret her i Landet, første Gang, at det var udtalt fra Venstres Side. Det er ganske urigtigt. Det ærede Medlem maa vide, at man fra Venstres Side ofte har udtalt, at man ikke mente at burde forlange alt paa en Gang. Det ærede Medlem maa vide, at der oftere fra Venstres Side er sagt, at man meget godt kunde gaa ind paa en Ordning, hvorved der maatte blive bevaret nogen privilegeret Valgret. Ja, man har endog fra Venstres Side tidligere udtalt, at man kunde finde sig i Bevarelse af privilegeret Valgret baade til de almindelige kommunale Raad og til Amsraadene. Derfor er det ærede Medlems Bemærkninger paa dette Omraade ganske urigtige.

Anders Nielsen: Jeg kunde henholde mig til den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til det Spørgsmaal, som er rettet ogsaa til mig, og som ikke skal være blevet besvaret. Det er ikke rigtigt, thi Svaret blev givet under det ret lange Replikskifte forleden ved første Behandling. Jeg sagde ved den Lejlighed, at den Ordning, der her er truffen, anse vi for at være forsvarlig i og for sig, og det er min Overbevisning, at den vil kunne holde en rum Tid. Det staar i Rigsdagstidenden. Jeg sagde det gentagne Gange. Selvfølgelig vedtage vi ikke denne Løsning nu for i Morgen eller om et Aar at rejse Kampen paa ny om den kommunale Valgret. Det er en given Sag. Vi have her en Løsning, som vi tro, den almindelige Befolkning vil føle sig tilfreds ved. Det er min Tro og mit Haab, at denne Ordning vil holde en rum Tid, langt ud over den Tid, hvori det ærede Medlems (Borgbjerg) Agitationsrøst mod Løsningen vil lyde og blive ænsset ude i Landet, vil Ordningen holde — det er min Overbevisning —, fordi Ordningen er god. Det er Sagen, og derfor skal det ærede Medlem ikke tro, at han kan faa os til, hvad han gerne vilde, at sige: I Morgen rejse vi Kampen paa ny! Saadan lege vi ikke Politik. Vor Politik er Arbejde for at skaffe en Løsning paa de store Spørgsmaal, Fred og Ro paa de Omraader, hvor